

اولویت‌ها و نظرات کودک

تغییرات ایجاد شده در قانون طلاق از 1 مارس 2021 اعمال می‌شود. بعضی از این تغییرات به والدین، متخصصان دادگستری خانواده و قضات کمک می‌کند تا هنگام تصمیم‌گیری درباره مسئولیت‌های فرزندپروری، نظرات و اولویت‌های کودک را در نظر بگیرند.

این سند:

- اطلاعاتی کلی را در مورد علت اهمیت گوش دادن به نظرات فرزندان در امور حقوق خانوادگی به شما خواهد داد، و
- به شما کمک خواهد کرد تا تغییرات ایجاد شده در قانون طلاق را که نظرات و اولویت‌های کودک را در تعیین مصلحت کودک مهم می‌داند درک کنید

در این صفحه

- نظرات و اولویت‌های کودک تحت قانون طلاق جدید
- چرا گوش دادن به نظر کودکان مهم است
- نمونه‌هایی از روش‌های مختلف گوش دادن به صحبت‌های فرزندان پس از جدایی یا طلاق
- خدمات دادگستری خانواده در استان یا منطقه شما

نظرات و اولویت‌های کودک تحت قانون طلاق جدید

اطمینان از اینکه تصمیمات مربوط به فرزندپروری پس از طلاق در جهت مصلحت کودک گرفته شود امر مهمی است. قانون طلاق جدید دارای فهرستی از عوامل است که به شما و دادگاه‌ها کمک می‌کند تا تعیین کنید در وضعیت خاص شما مصلحت کودک شما در چیست.

یکی از این عوامل نظرات و اولویت‌های کودک است. ارزشی که به نظرات و اولویت‌های کودک داده می‌شود، به سن و عقل کودک بستگی دارد. با بزرگتر شدن کودکان، معمولاً به نظرات و اولویت‌هایشان ارزش بیشتری داده می‌شود، اما هر کودکی منحصر به فرد است و به تناسب خودش رشد می‌کند.

سن خاصی - مثلاً 12 یا 14 سال - وجود ندارد که چه زمانی کودکان تصمیم می‌گیرند با چه کسی زندگی کنند.

هر کودکی منحصر به فرد است و نظراتش یکی از عواملی است که قاضی هنگام تصمیم‌گیری در مورد ترتیبات فرزندپروری به مصلحت آن‌ها در نظر می‌گیرد.

گاهی اوقات پرسیدن نظرات و اولویت‌های کودک ممکن است کار درستی نباشد، به عنوان مثال اگر کودک بسیار کم سن است و قادر به نظر دادن نیست. اگر شما و والد دیگر درگیری زیادی داشته باشید، ممکن است فرزند شما برای در میان گذاشتن دیدگاه‌های خود به کمک شخصی مانند مددکار اجتماعی نیاز داشته باشد.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد ترتیبات فرزندپروری و عوامل مربوط به مصلحت کودک، لطفاً به موارد ذیل مراجعه کنید: ترتیبات فرزندپروری پس از جدایی یا طلاق.

چرا گوش دادن به نظر کودکان مهم است

کودکان محق هستند نظرات خود را در همه موضوعات مؤثر بر آن‌ها، به ویژه در دادگاه یا جریانات اداری بیان کنند. این مورد در کنوانسیون حقوق کودک سازمان ملل متحد که کانادا در سال 1991 عضو آن شد، مطرح شده است. همه کودکان کانادایی تا زمانی که بتوانند نظر بدهند از این حق برخوردارند. با افزایش سن و عقل باید به نظرات آنها اهمیت بیشتری داده شود.

تصمیماتی که والدین و قضات درباره فرزندپروری می‌گیرند بطور مستقیم بر کودک تأثیر می‌گذارد و کودکان باید فرصتی برای ابراز نظراتشان در مورد این تصمیمات را داشته باشند. تحقیقات همچنین نشان می‌دهد که کودکان وقتی فرصتی را برای ابراز عقاید خود پیدا می‌کنند، بهتر با جدایی والدین خود کنار می‌آیند.

بعضی از بچه‌ها می‌خواهند که در مورد ترتیبات فرزندپروری بعد از جدایی یا طلاق والدینشان ابراز نظر کنند. صحبت با کودکان در مورد اینکه چه چیزی برایشان اهمیت دارد کمک‌کننده است. برای مثال می‌توان در مورد کارهای روتین و فعالیت‌های روزمره آنها صحبت کرد. مهم است که از پرسیدن سوالات مستقیم از فرزندانتان که آنها را تحت فشار قرار می‌دهد مثلاً اینکه می‌خواهند با چه کسی زندگی کنند، خودداری کنید. این امر ممکن است به آن‌ها این حس را بدهد که باید بین شما یا والد دیگرشان یکی را انتخاب کنند.

همچنین، بعضی از کودکان هستند که نمی‌خواهند نظرات خود را با والدین یا شخص دیگری در میان بگذارند. این هم مشکلی نیست.

از پرسیدن سوالاتی مانند «می‌خواهید با چه کسی زندگی کنید؟» از فرزندانتان خودداری کنید
این امر آنها را وارد درگیری می‌کند.

گرفتن نظر کودکان به معنای این نیست که شما از آنها می‌خواهید در مورد ترتیبات فرزندپروری تصمیم بگیرید یا به آنها بگویید باید جانبداری کنند. مهم است که کودکان تفاوت بین نظر دادن و تصمیم گیری را درک کنند.

روش‌های مختلف گوش دادن به کودکان پس از جدایی یا طلاق

روش‌های مختلفی برای گوش دادن به کودکان وجود دارد. مهم است که نظرات فرزندتان را بدون توجه به تصمیمی که می‌خواهید در مورد ترتیبات فرزندپروری بگیرید، بپرسید.

بهتر است والدین با هم در مورد نحوه درگیر شدن فرزندشان تصمیم بگیرند. ممکن است بلافاصله پس از تصمیم به جدایی بخواهید که نظرات فرزندتان را جویا شوید. همچنین ممکن است بخواهید هنگام کار بر روی مشکلات فرزندپروری چند بار نظراتشان را بپرسید. همچنین ممکن است تصمیم بگیرید فرزندتان را در یک فرآیند خارج از دادگاه مانند مداخله درگیر کنید.

در صورت انجام ترتیبات فرزندپروری بدون مراجعه به دادگاه، چند نمونه از روش‌های درگیر کردن کودکان عبارتند از:

- والدین (در حالت ایده آل با هم) با کودکان صحبت کنند
- کودکان نظرات خود را با یک متخصص مانند یک مددکار اجتماعی، روانشناس یا روانپزشک در میان بگذارند که او نظرات کودکان را گزارش خواهد داد؛ و/یا
- میانجیگری یا سایر فرآیندهای حل اختلاف خانوادگی که کودکان را درگیر می‌کند، به عنوان مثال از میانجیگر بخواهید با فرزندتان صحبت کند و نظرات او را در جلسات میانجیگری مطرح کند

در صورت مراجعه به دادگاه، چند نمونه از روش‌های درگیر کردن کودکان عبارتند از:

- ارزیابی طرح فرزندپروری که شامل مصاحبه یک متخصص بهداشت روان با کودک است

- گزارشی از نظرات کودک بر اساس یک یا دو مصاحبه با کودک توسط شخص ثالث بی‌طرف واجد شرایط، مانند یک مددکار اجتماعی، وکیل یا مشاور بالینی،
- وکیل کودک و/یا
- مصاحبه قاضی با کودک

مهم است که پس از تصمیم‌گیری در مورد مسئولیت‌های فرزندپروری همچنان به نظرات کودکان گوش دهید. به تأثیرات درگیری بر روی کودک بیندیشید و سعی کنید اختلافات مربوط به مسئولیت‌های فرزندپروری را با صلح حل و فصل کنید.

پس از تصمیم‌گیری بدون مراجعه به دادگاه، به روش‌های مختلفی می‌توانید مشکلات را حل کنید. به عنوان مثال، می‌توانید کودکان را در امر هماهنگی فرزندپروری مشارکت دهید. هماهنگی فرزندپروری یک فرآیند کودک محور برای حل اختلافات مربوط به فرزندپروری است که پس از ایجاد توافقنامه یا حکم در مورد زمانبندی فرزندپروری، مسئولیت‌های فرزندپروری یا تماس بین کودک و سایر افراد مهم در زندگی کودک ایجاد می‌شود. ممکن است هماهنگ‌کننده‌های فرزندپروری برای حل اختلافات مربوط به فرزندپروری از ترکیبی از میانجیگری و داوری استفاده کنند.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد فرآیندهای حل اختلافات خانوادگی، لطفاً به گذاربرگ - حل اختلاف خانواده: حل و فصل مسائل حقوقی خانواده در خارج از دادگاه مراجعه کنید.

والدین همچنین موظفند:

- بر طبق مصلحت فرزندشان تصمیم بگیرند (گوش دادن به آنها مفید خواهد بود)، و
- فرزندان خود را درگیر اختلافات خود نکنند (به عنوان مثال، والدین نباید مکالماتشان را با کودک خود ضبط کرده و از آن برای جریانات قضایی در دادگاه‌های خانواده استفاده کنند، یا از کودک بخواهند برای والد دیگر پیام ببرد)

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد وظایف والدین تحت قانون طلاق جدید، لطفاً به موارد ذیل مراجعه کنید:

<https://www.justice.gc.ca/eng/fl-df/pub.html>

هیچ روش «کامل و جامع» برای درگیر کردن کودکان در تصمیمات مربوط به فرزندپروری پس از جدایی یا طلاق وجود ندارد. مهم است که به این فکر کنید که در وضعیت شما برای کودک شما چه چیزی بهتر است.

خدمات دادگستری خانواده در استان شما

خدمات دادگستری خانواده، خدماتی عمومی یا خصوصی هستند که برای کمک به مردم در برخورد با مسائل ناشی از جدایی یا طلاق در نظر گرفته شده‌اند.

استان‌ها و مناطق در ارتباط با شنیدن نظرات کودکان خدمات دادگستری خانواده و همچنین خدماتی نظیر جلسات اطلاعاتی فرزندپروری و میانجیگری دارند که ممکن است برای شما بسیار مفید باشند. ممکن است خدمات مفید دیگری را در وبسایت دولت استانی یا منطقه‌ای خود پیدا کنید. طبق قانون طلاق جدید، مشاوران حقوقی موظفند موکلین خود را از هرگونه خدمات دادگستری خانواده که ممکن است به آنها کمک کنند، مطلع نمایند.

لینک‌های مرتبط

- ترتیبات فرزندپروری پس از جدایی یا طلاق
- برنامه‌ریزی: راهنمای ترتیبات فرزندپروری پس از جدایی یا طلاق
- چک لیست برنامه فرزندپروری

- چون زندگی ادامه دارد . کمک به کودکان و نوجوانان برای زندگی با جدایی و طلاق
- حل اختلاف خانواده: حل و فصل مسائل حقوقی خانواده در خارج از دادگاه
- طلاق و خشونت خانوادگی